

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica xx. post trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

siq̄ p̄ fidē illoꝝ q̄ portātes paralyticū q̄re-
 bat eū ponere an̄ iesuꝝ. Et sic h̄r̄ Luce. v.
 Nō inuentētes q̄ p̄te illū inferrēt p̄ turba
 ascēderūt sup̄ tectū: r̄ p̄ teglas submisēti
 eū cū lecto i mediū an̄ iesuꝝ. Et vidit ies⁹
 fidē eoꝝ. Chryſ. Occurrebat at̄ r̄ i h̄ ipi⁹
 patiētis fides. Nō em̄ sustinisset se infe-
 rius submitti nisi credidisset. Scōm̄ ē
 effectiua opatio q̄ sit p̄ p̄bū ch̄ri. Qui cuz
 vidisset fidē illoꝝ: dicit. Cōfide fili: remittē
 tū tibi pctā tua. Et ecce q̄dā de scribis.
 dixerūt intra se. Hic blasphemāt. Et cuz
 vidisset. r̄. vsq̄ in domū tuam: vbi oñdit
 dñs suā clemētiā remittēdo pctā: s̄c̄iā sapi
 entīā cognoscēdo: r̄ arguēdo cogitātiōes
 scribarū r̄ phariseoꝝ: r̄ suā potētiā para-
 ticū subito p̄solidādo. Et nota: quō p̄mo
 incepit a morbo spūali. p̄mo dimittēdo
 pctā q̄ sūt causa morbi corporalis. Beda.
 Curatur h̄oies a paralyti dñs p̄rio pctō
 rū vincula dissoluit: vt oñderet eum ob no-
 pas culpaz artūū dissolutiōe fuisse dān-
 tū. Iō p̄cipit ecclie medicis. Extra d̄ pct̄
 r̄ re. c. Infirmitas. Cū infirmitas nō nū-
 q̄ ex pctō pueniat: d̄stricte p̄cipim⁹ me-
 dicas corporū: vt cū eos ad infirmos. yo-
 cari p̄tgerit: p̄pos an̄ oia moneāt r̄ indu-
 cant vt medicos aduocēt aiāz: vt postq̄
 infirmo fuerit de spūali salute. p̄uisum ad
 corporalis remediū medicine salubri⁹ p̄-
 cedat cū cessante cā cesset effect⁹. Tertiū
 est r̄. q̄ postq̄ d̄t ei dñs. Surge vade i
 domū tuā: surrexit: r̄ abiit in domū suam
 Vidētes aut̄ turbe timuērūt r̄ glificauē-
 rūt deū q̄ dedit talē p̄tatem hoib⁹. Amb
 Domū suā reperere: h̄ ē ad paradisuꝝ re-
 dire Aug. de q̄. euāg. Paralyticū possum⁹
 intelligere aiām dissolutā mēbris. i. opa-
 tiōib⁹ q̄ ch̄ri q̄rit. Impeditur aut̄ a tur-
 bis. i. cogitationū nisi tēcta. i. opta scriptu-
 raz ap̄iat: r̄ p̄ hoc ad ch̄ri noticiā pueniat
 h̄ est ad ei⁹ hūilitatē fidei p̄tate descen-
 dat. Sic r̄ nos hūiliter h̄ram⁹ ch̄ri me-
 dicū aiāz n̄faz r̄ curabit nos. Exem-
 plū in Bagdalena. Luce. vij. Cui p̄p̄te-
 rea dictū est. Remittēt tibi pctā tua. Et
 iterū. Fides tua te saluā fec̄ vade in pace.
 Tertius articul⁹. Aud. r̄. D̄ q̄ fer-
 uenter est aiē sanitas expetenda: et
 diligentissime procuranda. Cauete ergo
 a negligentia. Dicūt em̄ iura. Vigilanti

bus et non negligentibus: s̄m iura subue-
 niendū est. ff. ad vell. l. ij. §. Verba. Et d̄
 r̄erū p̄muta. Cū vniuersoꝝ. Et de dona-
 tiōibus. Inf̄ dilectos. Cauete ne sit⁹ siles
 egro grauissime laborātī q̄ fideli pio r̄ ex-
 p̄to medico ad eū veniētī vt curet eum
 clausum tenet ostiū ne intreret. Expone
 notando. qm̄ pius medic⁹ n̄ pulsāt ad os
 stiū cordis. Apoc. iij. Ecce ego sto ad os
 stiū r̄ pulso. r̄. Sed pctōres indurati re-
 nent ostiū clausum. Eq. liij. Peccata v̄ra
 diuiserūt inter vos r̄ deū v̄strū.

Dñica. xx. post trini
 Sermo p̄mus

AMICE QUO
 huc intrasti nō h̄s vestez
 nuptiale: Matt. xxij. Uidete
 quō caute ambuletis nō q̄si insipientes:
 s̄ vt sapientes. Eph. v. Ad timorē pa-
 triter r̄ amorē dei nos inducere dñt p̄ba p̄-
 posita. Ad amorē q̄dē cū d̄t Amice. Vi-
 ra dei benignitas q̄ pctōrē amicū vocat
 Ad timorē cū subdit: quō huc intrasti r̄.
 q. d. Qua p̄sumptiōe ausus es intrare eccl-
 esia: r̄ nomē ch̄riānitat⁹ s̄uere absq̄ cha-
 ritate r̄ opib⁹ bonis. Temeraria certe fa-
 tuitas ē velle inter ch̄rianos cēseri r̄ ch̄ri-
 a nōz opa nō h̄re. Iō nos pueniētē hōra-
 tur paul⁹ dicēs. Uidete quō caute r̄. Et
 de dñica infra octa. ascēn. sermone. iij. in
 principio sermonis.
 Amice. r̄.
 Ri. ar. An charitas q̄ h̄ sigē p̄ vestē
 nuptiale sit excellētissima p̄tutū: q̄
 nō. Fides pri⁹ exit in actū suū q̄ alta p̄-
 r̄ i ip̄a p̄sistit rō directiua oim̄ p̄tutū. Cō-
 tra. j. Cor. xij. Maior at̄ hoꝝ ē charitas
 R̄ndet Bon. in. iij. dis. xxvij. Charitas ē
 excellentior alijs p̄tutib⁹ q̄ maxime nos
 efficit deiformes. Tū rōe liberalis ex h̄i-
 bitiois: q̄ sicut de⁹ ex amore tribuit oia
 bona: sic charitas liberaliter exequitur oia
 obsequia r̄ mādata. Tū rōne conformis
 vnionis: qm̄ sicut p̄ r̄ fili⁹ necit̄ur neq̄
 amoris: sic homo p̄ charitatē adherendo
 deo efficitur yn⁹ spūs. Tū rōne finalis q̄
 rationis: q̄ cū amor sit p̄odus facit in deū
 tendere r̄ in deo q̄scere: sic corporalia per
 883

Dnica. xx. post Trinitatis

sua pōdera habēt stabiliri in locis p̄iis. Si ergo loquamur de pōtate cōpletio- nis motus charitatis: p̄mo ⁊ p̄ncipalē ē in eritorius licet pōtate originis sō me- rendi p̄ius cōsistat in actu fidei q̄ ē origi- motuū oim̄ aliarū p̄tutū: s̄z nō habet p̄fē- ctā rēdentiā ⁊ ordinē ad finē quousq̄ ad- iungat ei motus charitatis q̄ dat ei pon- dus ⁊ inclinationē. **Hec Bon.** **Pro fū- damēto. Q̄is virt̄? specialē h̄z excellētā. Quidi? de art. Est nulla nisi ardua p̄- Et idem de p̄nō. Difficile est fateor: s̄z tendit in ardua v̄tus. ⁊ Arist. j. ethico ⁊ Dis virt̄? est laudabilis: s̄z tñ altera ma- gis. Queritur q̄ An charitas rē. Dic rñ. v̄s. Et q̄ p̄clude q̄ nihil melius: nihil de- siderabilius q̄ deo p̄ amorē inherere. P̄s V̄bi adherere deo bonū est po. rē. q. d. Quidq̄ videat bonum (puta Caro diu- tile) mibi nihil videt bonū nisi deo adhe- rere. Miseri luxuriosi qui potius adhe- retis carnis voluptati q̄ diuine volunta- ti. **Infāmati avari rē. Et certe nihil bo- num nisi deo amore cōiungi. Augustin?** Quid vultis amplius fratres: hoc omne bonū est. Qui em̄ adheret deo vnus sp̄s est. Nam diuinā participat bonitatē qui sibi adheret per voluntatis vniformitatē Sed vnde hoc q̄ tanti tanto bono sū va- ai. Certe q̄ pleni sūt amore mūdi. Aug. Vbi est amor mūdi nō ē q̄ intret amor di- **Oporet igit̄ aiam retrahi ab amore mū- di vt deo possit p̄ amorē vniri. Figura. Exo. ij. Moyses p̄cedēs ad interiora de- ferti venit ad montē dei oreb: vbi sibi ap- paruit dñs. Dieb. Interpretat̄ ardor. Ad ardorē igit̄ diuini amoris puenit p̄ceden- do ad interiora deserti p̄ maiorem vic̄ a mūdānis elōgationē: ⁊ interiorē mētis re- collectionē. Et tūc sp̄ualr̄ apparet de⁹ et nō alr̄: qm̄ vt h̄f. j. Jo. ij. Si quis diligit mūdū: nō ē charitas patris in eo.****

Secūdu ar. Juxta textū euāgelicū tria sūt: vbi cōsideranda q̄ nos hortā- tur ad p̄curandū vestem nuptialē.

Primū: est diuine clemētie benignitas.

Secundū: ē hūane malicie p̄uersitas.

Tertiū: est diuine iusticie seueritas.

In hoc sermone dicēdū de p̄mo. Vbi iux- ta euāgelicū notanda est triplex benigni- tas dei.

Prima: est nuptialis celebratiōis.

Secūda: est liberalis p̄paratiōis.

Tertia: est ḡnialis vocatiōis.

Prima est. rē. cū d̄r Simile est regnū cel- loz homini regi q̄ fecit nuptias filio suo. Iste homo est de⁹ p̄r q̄ fecit filio suo tres nuptias: Primas in diuine nature ⁊ hūan- ne copulatiōe. Grego. Tūc de⁹ pater nu- ptias filio suo fecit qm̄ hūc in v̄tero virgi- nis hūane nature p̄iungit. Secūdas in ch̄ri ⁊ ecclie cōiunctiōe. Grego. In hoc rex p̄r regi filio nuptias fecit q̄ ei per incarnatō- nis mysteriū ecclesiā sociauit. Tercias fa- cit in f̄delis anie cū ch̄rio vnione. **Osee. ij. Desponsabo te mihi in fide. In hac tri- plici nuptiarū celebratiōe apparet miran- da dei benignitas. p̄s. Quā magna mul- titudo dulcedinis tue dñe quā abstondit̄ s̄i timētibz te.**

Secūda est benignitas li- beralis p̄paratiōis: omnū vic̄: q̄ p̄iulso nuptiali p̄ueniūt. Vñ d̄r rex. Ecce p̄parā- tū meū parauit. i. ex leger p̄phetis scriptu- rarū mēsas ornauit: vt d̄r Chryso. **Tau- ri mei. i. p̄fes veteris legis q̄ sub iugo le- gis laborabāt: ⁊ altilia ab alendo dicta. i. patres noui testamēti pinguedine chari- tatis s̄z p̄parati ⁊ p̄enis virtutū alati ad su- p̄na volātes occisa. i. p̄parata. q. d. s̄z Bre. Patrū p̄cedentiū mores aspiciat: ⁊ reme- dia vite vestre cogitate. Sequit̄. Et oīa parata que. s̄. pertinent ad mysteriū salutis Chryso. **Via parata q̄ qd̄ querit ad salutem iam impletū est in scripturis. Qui em̄ ignorās est inuenit ibi quod v̄scat: q̄ p̄rmax est inuenit ibi quod timeat: q̄ labo- rat inuenit ibi p̄missa quib⁹ excitetur ad opus.****

Tertia est benignitas ḡnialis vo- cationis. j. Tim. ij. Vult oēs hoīes sal- uos fieri. rē. Vocauit em̄ iudeos ⁊ genti- les. Vnde vt dicit̄ in euāgelio. Rex misit suos suos vocat̄ inuitatos ad nuptias Chryso. Ergo quādo misit seruos iā in- uitati p̄ius erant. Inuitati em̄ sūt homi- nes a t̄pe abrae: cui ch̄ri incarnatio p̄mit- tebatur. Illi autē serui primo missi: fuerit moyses ⁊ alij p̄phete: vt d̄r Hiero. S̄z q̄ venire p̄tēperūt iterū misit alios seruos dicēs. Dicite inuitatis. Ecce p̄adiū meū parauit. rē. Venite ad nuptias. Isti alij sūt alia p̄phetaz p̄gregatio ē: vt dicit̄ **Quis- ge. Inter q̄s cēsendus ē iōānes baptista**

Vel etia vt dr Hiero. Isti scdi snt apli. Et qz itez venire pteperunt: no rex ait seruis. i. aplis z discipulis p diuinā reuelatōnem. Nuptie qdē parate sūt. i. vt dr remigijs. Omne sacrificiū hūanū dispensatio nis iā pactū est: s; q̄ inuitati erāt. i. iudei: nō fuerūt digni: qz dei iusticiā ignorātes z suā volentes statuere indignos se indi cauerūt vite eterne. Reprobato ergo iudaiico ppo: gentilis pple: ad has nuptias suscept⁹ est. Jō sequit⁹ Ite ḡ ad exit⁹ via rū. i. ad gētiles extra viā errantes. Et q̄s cūq; inueneritis cuiuscūq; pditōnis aut status: vocate ad nuptias. i. ad fidē. Incarnatōis vt dicit Chrysos. qz null⁹ vclēs re cipe fidē chri ē repellēdus. Et egrēssi sūt pgregauerūt oēs bonos z malos. admixti sūt bonū cū malis in ecclā militāte. Et imple te sūt nuptie discubentū qz fides catholi ca dispersa est p orbē vniuersū. Pz ḡ marī ma dei benignitas qm omēs vocat. In Matth. xj. dicebat. Venite ad me omēs q̄ laboratis z onerati estis z ego reficiam vos. i. in puiuis nuptiali. S; ne q̄s de vo catiōe psumat: notādū q̄ in fine euāgelij dicit dñs. Multi sūt vocati pauci p̄o electi. i. cōparatiōe reproboz. Greg. Nō sul li qdē vocati nec bona incipiunt. Nōnulli p̄o in bonis q̄ inceperūt minime p̄sistūt. Tāto ḡ sibi vnusq; metuat: q̄nto q̄ res tant ignozat. Exēplū qre dñica. ij. post pascha sermone p̄mo.

Uert⁹ ar. Aud. rē. Et ex illa dñi be nignitate speratis s; z multū timen dū ex eo q̄ i fine dī dñi sūt vocati pau ci p̄o electi. Nō timet⁹ indurati pctōres fore dicit. Alia chūianoz ē spōsa christi iō nō p̄t danari. Notate qd̄ impator dicit .ff. de legib. l. femine. Uxorēs foruscant radijs maritoz z eoz dignitate z p̄uile gio: gaudent etiā post n̄ditē ipsoz donec nubant alij inferiōris gradus: quo casu di gnitate amittūt. Pone casum ad longuz si vis. H̄ etiā. xij. q. ij. c. Ebron. Quos cōiunxit vnū iugū: cōiungat vnū sepul crū. Itē. xij. q. ij. c. Vnaq; q. Vult se q̄ virum suum siue in vita: siue in morte Glosa hostien. sup illud: in morte. Tenet mulier vltimū viz seq̄ sic vltima ecclā cle rico succedit. Pone casum si vis. Audi ita q; o peccatrix anima. Verū est q̄ christ⁹

desponsauit te p baptisimū: s; si tu dimite ris eū p mortē peccati mortalis z accipis diabolu sponū: certe sine remissioe sepul chris tū diabolo scdo sponso tuo: z a di gitate cadens diuine nobilitatis: incur ris vilitatē diabolice deformitatis. Hiere. ij. q̄ vilis facta es nimis.

Dñica. xx. post trinit. Sermo secundus.

Amicice quō rē. Redimētes tps q̄niaz dies mali sūt. Eph. v. La les esse debemus vt reparem⁹ veste nu ptiale si forte sit aliquo lacerata. Dñr aut p̄n̄z vite dies mali qm ml̄s miserijs z malis pene subiect⁹: qm in eis p̄mitti tur multa mala culpe. Vel dicam⁹ q̄ ma li sūt. p̄ labilitatē: breuitatē: z irruocabi litatē. De p̄mo Quidi⁹. .ij. lib. de fastis. Tempora labūt tacit⁹ senescim⁹ anis Et celer admissis labitur anis equis. De secūdo. Job. xliij. Breues dies ho minis sūt. De tertio. Quidi⁹ de arte. Nec q̄ preterijt hora redire potest.

Amice quō. rē.

Prim⁹ ar. An charitas q̄ dicit⁹ vestz nuptialis sit forma virtutū: Q, sic. Ro. j. Iustia ruelat⁹ ex fide i fidez Ibi dr Glos. Fides aliq̄n dr iformis qz sociā nō hz charitatem. Cōtra. Forme nō est for ma. R̄ndet Bon. in. ij. dis. xxxvj. Vir tutes sūt forme qdam z n̄bilo min⁹ for mabiles. Forme qdē sunt informātes sub lectū q̄ ad bonitatē morālē z d̄sponētes aiām ad pueniendū in finē. Formabiles tū sūt: qz p seip̄as nō sufficiūt q̄ntū ad bon itatem ḡtuitā per quā sit aiā deo acce pta. Jō formari hūt p ḡram q̄ simul grati ficat aiām z habit⁹ in ea exntes. Nec etiā pfecte disponūt ad tēdendū in finē vlti mū: imo pfectio tēdētē venit ex charita te q̄ se hz ad modū ponderis. Est ḡ chari tas forma vtutū q̄ cōplet eis nō in essen do tanq; eaz p̄stitutū sed in modificandō: z ordinādo tanq; forma res ḡtūa. Hec Bo. Pro sū d. Nō vere vir tuosus ē nisi q̄ amore boni ducit. Furta illō Horacij i eplis. Odeſt peccare boni vtutis amore. Et aristo. ij. ethicoz. Non est virtuosus nisi qui ex electione bonum

Domica. xx. post Trini.

opatur eligens. s. libere et delectabiliter pro
hoc ipsum. s. bonam virtutem quod amat. Unde sequitur
quod amor pertinet ad omnem virtutem. Sed
queritur: An charitas siue amor charitatis
est. Dicuntur. ut scilicet. Ex quo concluditur quod sola charitas
ritas est que vere in deum tendit et in ciuitate
celesti perducit. Augustinus. de ciuitate dei. Ciuitates
res duas fecerunt amores duo. Ciuitates
babylonis: amor sui usque ad preceptum dei
Ciuitate pro dei: amor dei usque ad preceptum
sui. Audite o peccatores qui propter vestras
voluptates dei precepta premitis. Luxurio
si auari: superbi etc. Excludendus certe est a
morale superbius si vultis inuenire delictio
sam charitatis margaritam: que etiam dicitur vel
stis nuptialis: et que est preciosum omnium virtu
tum indumentum. Figura Exod. iiij. Moy
si accedenti ad rubum in quo erat flamma ignis:
dixit dominus: Solue calciamenta tuorum de pedi
bus tuis. Spiritually. Calciamenta sunt
mundana et carnalia desideria in quibus non
potest esse vera charitas que ducit ad vitam.
Ephes. Hoc autem scitote intelligentes quod
omnis fornicator aut immundus aut auarus
quod est in idolorum seruitute non habet hereditatem
in regno christi etc.

Secundus arti. In precepto. etc. In hoc di
cendum de secundo proposito quod est humane
malicie pueritas. In euangelio autem tangit
triplex pueritatis differentia propter quam
aliqui a nuptiis christi sunt exclusi.

Prima est pueritas refutationis.

Secunda est pueritas impugnationis.

Tercia est pueritas abusionis.

Prima igitur etc. eorum. s. qui noluerunt venire
vocati ad fidem ut inuitati per prophetas. Aut qui
neglexerunt vocati per christum et apostolos. Quia
autem neglexerunt subdit: Et abierunt alii in
villam suam. Chrysostomus. Quamuis rationabiles vide
tur esse occasiones. sed hinc discimus etiam
necessaria sunt que detinet: omnibus tamen proponere
spiritualia oportet. Idem. Quod misericorditer mundum
et miserum qui eum sequitur: ipse enim mundana ho
mines excluderunt a vita. **Secunda** est pueri
tas impugnationis eorum vices que impugnaue
runt seruos domini ad sui vocacionem transmissos
De quibus dicitur: Reliqui pro tenuerunt seruos
ei et per timorem affectos occiderunt: sic patet
de Joanne baptista: stephano et iacobo: et alijs
ab ipso occisis. Et sicut in veteri testamento
multos occiderunt. Gregorius. Plerumque quod est gra

uius nonnulli vocati gratia non solum respuerit
sed etiam persequuntur. **Tercia** est pueritas
abusionis eorum. s. que ad fidem veniunt: sed fide
et noie christianitatis abutuntur: eo quod opera non
habent. Et illi signant per illum qui introgressus est
nuptias non habens veste nuptiale. Sicut autem
dicitur. **Digenes**. Singlartiter autem dicitur hominem
non vestitum veste nuptiali: quia unus generis
sunt omnes que seruatur malicia post fidem. **Hie
ronymus**. Vestis nuptialis opera sunt que complen
tur ex lege et euangelio: nouique hominis efficiunt
vnt vestimentum. **Gregorius**. autem vestis nup
tialis est charitas: quia hac in se peccator non
habuit dum ad sociandum sibi ecclesie nuptias
venit. Intrauit ergo ad nuptias: sed sine veste
nuptiali que in ecclesia fide habet: sed charita
tem non habet. Augustinus. Charitas sola diuidit
inter filios regni et filios peccationis. Et hec
est que bona opera multiplicat: et omnia aspera alle
uiat et libentem portat propter christum. **Exem
plum** in apostolis que sicut habet Act. v. ibat gaudens
res a respectu peccati quoniam etc. Augustinus. Via ser
ua et infantia: facilia ac penultima facit amor.

Tertius arti. Aud. etc. Videte que ne cog
tenatis benignam domini vocacionem que vos
ad nuptias vocat. Notate quod dicitur. vj. q. j.
Quero. s. Si quis graui pena punitur crime
lese maiestatis. Et sicut dicitur lex. De hereti
cis. l. Sazaros. Grauius est eterna que temporalis
ledere maiestatem. Audite. Si quis a rege in
uitatus ad nuptias filij sui multa etiam dona
a rege accepturus precepserit. Insuper et nunci
um occiderit: nonne grauius punitendus est?
Audite. **Quod** inuocati que dei vocacionem contem
nitis: et nuncios. i. bonas que vobis inuitat
inspirationes occiditis etc. **Attendite** quod habet
ij. Thes. j. Qui non obediuerunt euangelio
domini nostri iesu christi.

Sermo. iiij. p. eadem dominica. xx.

A Rice quomodo
no in quo est luxuria: sed impleamini
mini spiritu sancto loquentes vobis etc. Ephes.
v. Sic oportet obsequare si volumus vestemini
nuptiale habere. Est autem ibi notanda tri
plex exhortatio. **Prima** respicit de carna
litatis. Nolite inebriari etc. **Secunda** affe
ctande spiritualitatis. sed impleamini spiritu

Tertia excitatio sedulitatis. Loquentes vobismetipsis etc. vsq; dno. De pmo Hierony. Ueter vinor cibis estuas facile desummat i libidine. De scdo Ro. viij. Qui spu dei agunt: hi filij dei sunt. De tertio Jaco. ij. Sic loqmini z sic frate qsi fm lege libertat; incipientes iudicari.

Amice etc.
Primus ar. An p veste nuptiali habendo z obseruanda teneamur ad illu modu diligedi que ponit dñs Barth. xxij. vicz ex toto corde etc. Q. no. August. Eū inest aliqd cupie nō oimode ex tota aia diligit deus. In hac aut vita necesse est aliqd esse cupie. Contra. Nisi s. l. frustra poneret inter pcepta diuina. Rñdet Bona. in. ij. di. xxvij. Diligere deu ex toto corde pot intelligi duplr. Aut p exclusionē ois affectus extranei: qñ vicz omnes motus cordis p amore referuntur in deu. Aut p exclusionē ois affect; pccati qñ nihil diligit sup deu: vel eq̄liter ipi deo. Pymus mor' nō obligat ad sui impletionē: qz hoc esset impossibile viatori: sed expmit pcepto vt sciam' q̄ p amore sedere debem'. Scds aut mod' obligat. Hoc Bonauen. Pro funda. Multū solliciti esse debem' qd nobis necesse sit ad bñ viuendū. Vñ Sen. ad Lu. Discendū est que admodū viuas. Nō possum' autē bñ viuere nisi implēdo q̄ sunt nobis mādata a deo. Ideo multū solliciti discere debem' ad qd obligamur. Iuuenal. Respice qd moneat leges: qd curia mādet. Quod si sic faciendū est de legib; humanis: multo diligent' de lege diuina. Querit q̄ An teneamur etc. Dic rñsionē vt s. Ex q̄ pclude qd diligent' cauendū est ne sit in nobis affectio repugnās charitati. Nā vt d; Aug. Vbi est charitas: qd est qd pot obesse: Vbi nō est charitas qd est qd pdesse pot sit: Audite o pccōres auaritate puati: fornicatores: lenones: auari: vsurarij: pauperū excoiatores etc. Quado remediū: Penitentini z cor pccatum dño offeratis z charitatē vobis infunder. Actuum. ij. Penitentia agite z accipietis donū spiritus sancti. Principale aut donū est charitas. Figura. ij. Re. xvij. Posito p heliā holocausto sup altare descendit ignis de celo et illud succendit. z popul' totus credidit: Et in;

terfectis pphet; baal pluit abundant. Expone. Per Heliā nota penitentē: p holocaustum cor pccati: p ignē charitatē. Quidē pphete baal: qz pellū cogitatioes z pccatioes male: et descendit pluuia grati. Nā vt dicit Jacōb. j. Dat oib; affluenter

Scds arti. In pced. etc. In isto dicendū de tertio qd est diuine iusticie seueritas in pūitōe eoz q̄ a nuptijs ppter suā maliciā excludūt. Et in textu nota humilitati triplicē seueritatē.

Prima temporalis punitionis.
Scda finalis exprobrationis.
Tertia eternalis dānationis.

Prima est etc. qua iudeos puniuit p romanos sub pncipib; Tito et Vespasiano: z plerūq; malos chīanos spaliter puniuit. Vñ d; in euāgelio: Eū autē audisset rex iratus est: et missis exercitib; suis. Romanoz: vt dicit Hiero. qui ex ordinatione diuina vērūt ptra hierlm: z pdidit homicidas illos: quia in vltionez sanguinis chīi et discipuloz suoz anno. xliij. post xpī passionē ab exercitu romanoz sunt trucidati et captiuati: z ciuitatē illoz succēdit: quia tūc hierlm succensa est z templū i ea. Nota sicut dicit Hiero. Quado iuuitabat ad nuptias z agebat opa clemētie: hominis nomē appositū est. Hunc autē quando ad vltionē venit: homo silet. et rex tñ dicit. Scda est seueritas finalis exprobrationis: qua vicz impopauit homi in gressu nuptias nō habēti vestē nuptialez. Dicit ergo euāgelii: Intrauit rex vt videret siml discubentes. i. in nuptijs chīsti et sacramētis ecclie participātes. Chryf. Dies aspectionis est dies iudicij quado visitatur' est chīanos. Et vidit ibi hominē. i. totū cetū maloꝝ non vestitū veste nuptiali. i. nō habentē opa necq; charitatē. Et ait illi improporando Amice: quomō huc intrasti nō habēs vestē nuptiale: Amicus vocat ppter fidē: vel etiā ppter naturam que est ad dei imaginē. Quomodo huc intrasti etc. q. di. Quomō tā psumptuosus fuisti gerere nomē chīstiani: suscipe ecclie sacramēta: nō habēs vestē nuptialem: Hilarius. Arguit impudentē q̄ veste sordida mundiciās polluerit nuptiales. Et ille omutuit ppter erubescentiā iniquitatis: et ppter ignorantia excusatiois.

cc

